

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45

De dilluns a dijous,
de 8 del matí a 3 de la tarda,
i divendres
de 8 del matí a 2 de la tarda

2x1 LIMITADA

Centre
d'interpretació
de l'Orde del Temple
Gardeny

**CASTELL
TEMPLER
DE GARDENY**

Turó de Gardeny, s/n de
Lleida

Tots els caps
de setmana i festius,
de 10 a 2/4 de 2
del migdia

Preu de l'entrada: 2,60 euros

Cal presentar
la targeta directament
a les taquilles

2x1 LIMITADA

l'Estany
història i natura
**CENTRE DE
VISITANTS DE
L'ESTANY**

Plaça del Monestir, 4 de
l'Estany (Moianès)
Més informació:
www.viulestany.cat

Preu de l'entrada: 2 euros

Cal presentar
la targeta directament
a les taquilles

2x1 LIMITADA

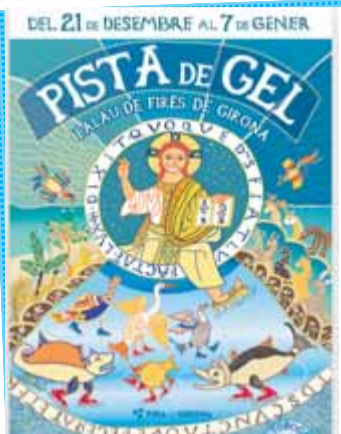
EPICENTRE

Centre de Visitants del
Pallars Jussà

Passeig del Vall, 13
de Tremp

Preu de l'entrada: 3 euros

Cal descarregar el val del
nostre web i presentar-lo
juntament amb la
targeta de subscriptor

**PISTA DE GEL DE
GIRONA**

Palau de Fibes de Girona
Del 21 de desembre al 7 de
gener del 2020

Horari: de 10 del matí a 9 del vespre
Dies 24 i 31 de desembre, de 10 a 7.

Dia 5 de gener, de 10 a 3.
Dies 1 i 6 de gener, de 4 a 9.
Dia 25 de desembre, tancat

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 9
euros/hora i inclou tobogan

Cal recollir els tiquets a les oficines d'El Punt Avui de Girona

LLEURESPOORT

35è Parc Infantil i Juvenil de Nadal

Complex Esportiu GEIEG -
Sant Narcís de Girona.
Dies: 24, 30 i 31 (matí) i
27, 28 i 29 (tarda) de
desembre del 2019

i 2, 3 i 4 de gener del 2020.
Horari: de 2/4 d'11 a 2 i de
2/4 de 5 a 8, excepte els dies
28 i 29 de desembre, de 4 a 8

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu per entrada: 6 euros

Cal presentar la targeta de subscriptor a les taquilles

**PESSEBRE VIVENT
DEL BAGES**

41a edició

Torres de Fals
21 i 22 de desembre i 1, 4 i 6 de
gener, a 2/4 de 7 de la tarda,
i 26, 28 i 29 de desembre,
a 2/4 de 7 i a 2/4 de 8

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: Adults 10
euros, fins a 14 anys 6 euros,
menors de 6 anys gratuït

Directament amb la targeta de subscriptor a les taquilles

**VALL DE NÚRIA
FORFET +
CREMALLERA**
Esquí forfet

De dilluns a diumenge
Vàlid fins al 30 d'abril del 2020

Vall de Núria

OFERTA 2x1
Preu: 31 euros forfet/dia

Cal descarregar el val del nostre web i presentar-lo
juntament amb la targeta de subscriptor

La televisió / Nadal

La nostra graella

EL PUNT AVUI+
TELEVISIÓ

22.30 **CONCERT 'ELS ELEMENTS'**

La música i les arts plàstiques es fusionen a 'Els elements'

Espectacle que evoca la fascinació que els músics han sentit sempre pels fenòmens de la natura i la lluita dels elements. Des del barroc, amb l'espectacular suite *Les Elements*, de Jean-Féry Rebel, i la *Música Aquàtica*, de Georg Philipp Telemann, fins a la *Sinfonia del foc*, de Franz Joseph Haydn, i els paisatges sonors de la Romania nadiua de Béla Bartók amb *Danses romaneses*. El concert, a més, oferirà una posada en escena sorprenent, amb el ceramista granollerí Toni Cumella, que crearà una peça en directe i fusionarà l'acció plàstica amb la música que anirà sonant. Abans del concert s'emetrà el reportatge *Cuinant Els elements*, el *making off* en què s'explica com s'ha elaborat, construït i concebut aquest concert de l'Orquestra de Cambra de Granollers, amb la direcció de Corrado Bolsi.

09.30 **Notícies locals.**

10.00 **World Roller Games 2019. Final artístic júnior 'freedance'**. El patinador del Reus Deportiu Pau Garcia, de Parets del Vallès, va ser proclamar campió del món en la categoria júnior de patinatge artístic lliure dels World Roller Games 2019. Ivan Pérez, de Vidreres, va aconseguir la medalla de bronze. Reviurem la final que es va disputar el 7 de juliol al Sant Jordi Club. Reemissió.

11.30 **Notícies locals.**

12.30 **Mots per la Pau - Concert de Nadal 2019.** Reemissió.

14.30 **Paisatges encruats.** Reemissió.

15.00 **Notícies locals.**

16.00 **Caminant per Catalunya.** Reemissió.

16.30 **Notícies locals.**

17.00 **III CATALUNYA STARS**

La gran festa del patinatge català al Catalunya Stars

Reemissió del tercer Catalunya Stars de patinatge artístic, que va tenir lloc el 28 de setembre al pavelló de Girona-Fontajau. Tres equips (vermell, groc i blau) capitanejats per Pere Marsinyach, Llorenç Álvarez i Carla Eschrich, i formats pels millors patinadors i equips de les set modalitats del patinatge artístic, van lluitar per endur-se el títol.

21.00 **Notícies locals.**

22.00 **Caminant per Catalunya.** Reemissió.

22.30 **Concert 'Els elements'.**

00.35 **Notícies locals.**

La graella - Nadal

TV3

06.00 **Notícies 3/24.**

12.25 **Els Amics de les Arts: Symphonic Project.** El Symphonic Project és un concert molt especial al Palau de la Música Catalana el 23 de novembre del 2018. És l'últim de la gira del seu disc *Un estrany poder* i s'ha convertit en un concert històric per la participació de l'Orquestra Simfònica Baetulo i del Cor de Noies de l'Orfeó Català i perquè coincideix amb el comiat d'Eduard Costa del grup.

13.52 **Manduka.** Els plats de la Paula, de 12 anys, tenen tant d'èxit que no para de rebre convidats famosos que volen aprendre a cuinar amb ella.

14.30 **Telenotícies migdia.** Amb Carles Prats i Raquel Sans. Esports: Marta Bosch.

15.40 **Cine. El jutge.** Hank Palmer és un advocat important que torna al seu poble natal, on el seu pare, el jutge del poble, de qui està distanciat, és sospitós d'assassinat. Decideix descobrir la veritat i durant el procés torna a trobar-se amb la família que havia deixat enrere anys abans.

18.00 **Cine. El rei Artús: la llegenda d'Excalibur.** Quan assassinen el pare de l'Arthur, quan ell encara és un nen, el Vortigern, l'oncle de l'Arthur, es fa amb la corona. Desposseït del seu dret de naixement i sense les idees clares sobre qui és realment, l'Arthur s'endinsa als carrers de la ciutat. Però quan aconsegueix treure l'Excalibur de la pedra, la seva vida es posa cap per avall i es veu obligat a reconèixer el seu veritable llegat, tant si li agrada com si no.

20.20 **No tenim vergonya.** Ramon Pellicer i Salvador Alsius.

21.00 **Telenotícies vespre.** Amb Toni Cruanyes. Esports: Quim Robert.

21.55 **Cine. I ja no en quedà cap.**

01.00 **Gran reserva.**

02.38 **Ritmes a l'estudi.**

03.38 **Blues a l'estudi.**

04.38 **Jazz a l'estudi.**

SUPER 3 / 33

08.12 **Dino tren.**

09.00 **Cine. Nico, el ren que volia volar.** El petit Nico és fill d'un dels rens que tiren del trineu del Pare Noel. Vol amb totes les seves forces volar i conèixer el seu pare.

10.15 **Cine. Nico 2: Germà petit, problema gran.** El Nico desitja que els seus pares tornin a estar junts.

11.25 **El Pat Noel.**

11.48 **Cine. L'aprenent de Pare Noel i el foc de neu màgic.** El Pare Noel ha decidit retirar-se i ha nomenat el petit Nicolau com a successor.

13.03 **Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.**

14.07 **Les Sisters.**

15.04 **Els germans Kratt.**

15.50 **La família del Super3.**

16.16 **Les aventures del Gat amb Botes.**

17.00 **El Mic i els seus amics.**

17.27 **Dino tren.**

18.36 **Robin Hood, el trapella de Sherwood.**

19.22 **Les aventures de Riff i Flat.**

19.34 **Els germans Kratt.**

20.18 **Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.**

21.26 **En Grizzly i els lèmmings.**

21.55 **El gran dictat.**

22.17 **Cine. Barcelona, la rosa de foc.** Un passeig per la ciutat de Barcelona en 3D en un únic pla seqüència. Una simfonia urbana que retrata la Ciutat Comtal de cap a peus.

00.00 **Let the Peoples Sing.**

01.56 **Cine. Barcelona, la rosa de foc.**

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Atenció al client **972 18 64 80** i també a atencioclient@elpuntavui.cat

801175-1208970L

www.elpuntavui.tv

La defensa vol Oriol Junqueras en llibertat ja

Demana al Tribunal Suprem que quedi lliure, mentre l'advocacia de l'Estat encara pensa què hi dirà

Felip VI fa una crida a la unitat per resoldre els problemes

Reclama respecte per la Constitució

FINQUES Pous
Ei propietari!
 No perdis el temps,
 tenim el comprador ideal per al teu immoble.
 Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.
TRUCA'NS ARA 93 790 39 45
 Valoració GRATUITA
 MATARÓ - C/ Pujol 20 - 08301 - finquespous@finquespous.cat

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIMECRES • 25 de desembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15221 - AVUI / Any XLI. Núm. 14091 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-8

Josep Rull. Exconseller de Territori i Sostenibilitat. Pres polític

“Bifurcar-nos entre exili i presó va ser un encert”

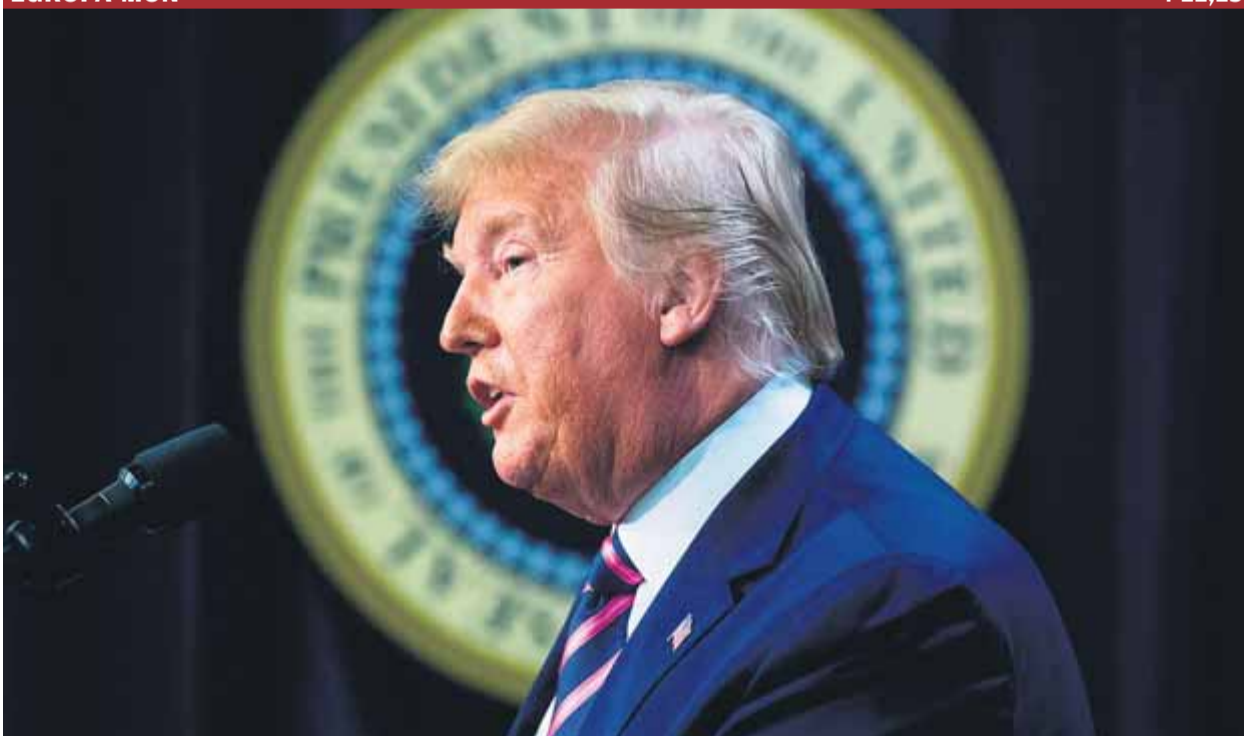
ALEGRE • “La sentència del TJUE és un tsunami, i no pot ser negligida. És una victòria rotunda”

FUTUR • “Falta mirada llarga i sobren retrovisors. Des de la unitat hem estat capaços de tot”

INDIGNAT • “El Tribunal de Comptes és una trinxadora de carn. Volen la nostra mort civil”

EUROPA-MÓN

P22,23

Donald Trump, ara fa uns dies, en un acte sobre salut mental a Washington DC ■ EFE

L'any ‘horribilis’ de Trump

El president dels EUA vol deixar enrere un 2019 per oblidar

Nacional

P19

A Barcelona hi ha mil grans propietaris

Tenen 15 pisos o més i 211 particulars disposen de 4.536 habitatges llogats

Cultura i Espectacles

P26

L'Any Brossa acaba amb una allau d'activitats

Aquestes festes, regala la revista **Cavall Fort**
SUBSCRIU-T'HI!
 Entra a www.cavallfort.cat o truca al 932 186 220

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Consell d'Administració: Lúdia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall Clara (President Editor), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH) i Lluís Cama (Producció).

Keep calm

Tian Riba

El personatge del 2019

És Nadal, s'acaba l'any, i el 2019 ha estat, sense dubte, l'any del judici al procés al Tribunal Suprem espanyol. I, per

això, quan es pregunta pel protagonista d'aquests 12 mesos, apareix, de manera recurrent, el nom de Manuel Marchena. No els falta raó, als qui defensen que és el personatge de l'any, per sobre de Rosalia o de Greta Thunberg, tot i que és evident que el de la noia sueca és el gran nom a nivell internacional. No els falta raó, perquè per destacar Marchena no cal fer-ho amb "sumo agrado". Ara bé, l'any acaba el 31 de desembre. I el dia 19, a Luxemburg, va aparèixer un senyor –que vam veure per la tele gràcies a la càmera que li va posar al davant Xavi Coral–, que hauria de descavalcar el president de la sala segona del podi i, de retruc, del mateix Tribunal Suprem. En realitat, Koen Lenaerts, un flamenc de 65 anys, és l'home del 2019 i del 2020. El president del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, amb el seu anunci de la doctri-

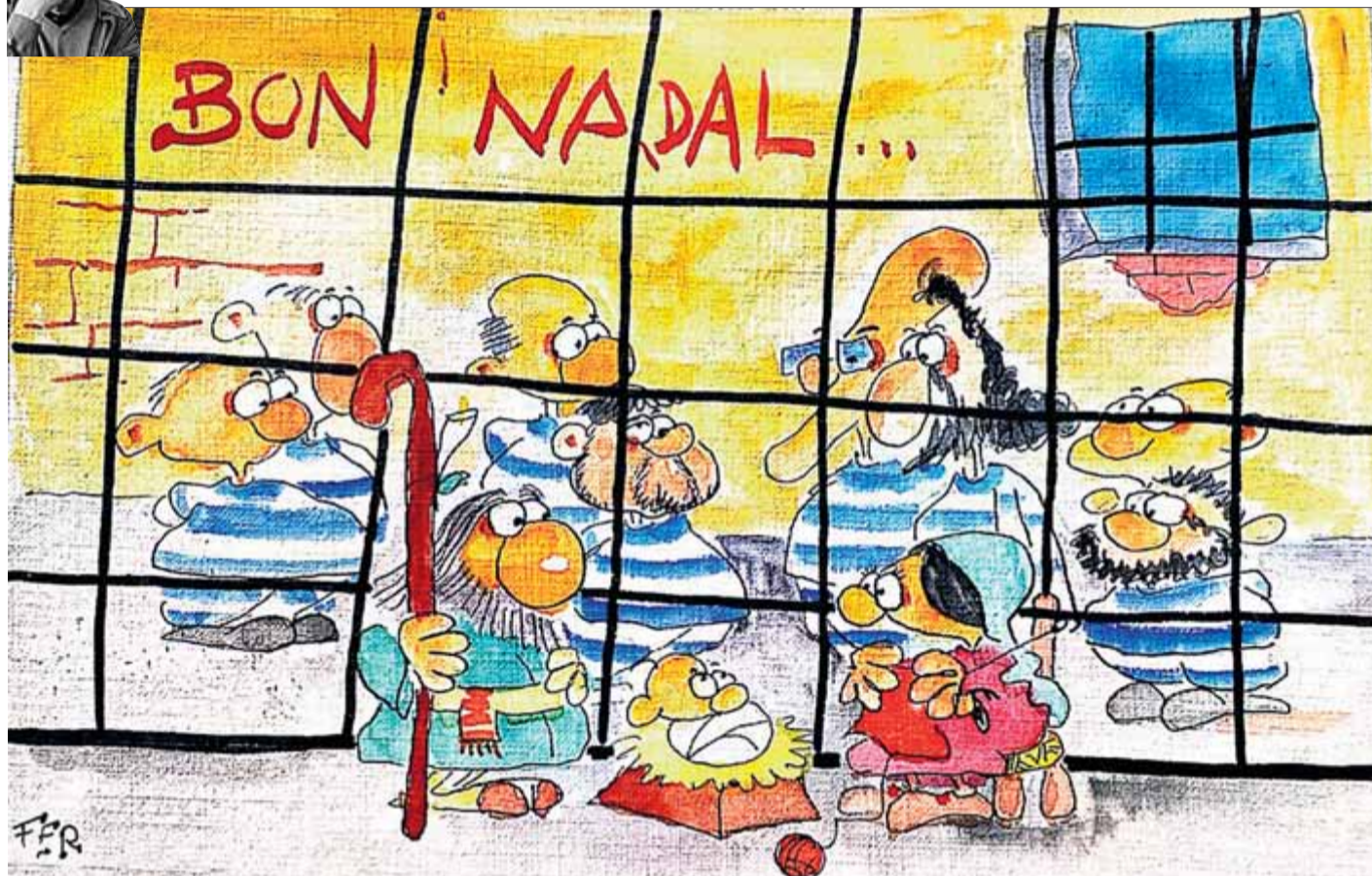
El president del TJUE, Koen Lenaerts, ha capgirat l'any que acaba i marcarà el 2020

na Junqueras, ha capgirat el gran tema de l'any i pot marcar moltes de les coses que passin el 2020. La simple decisió que un diputat europeu ho és quan es proclamen els resultats –per tant, quan és escollit pels ciutadans– i no quan jura la Constitució del seu país, ja ha començat a tenir conseqüències. Carles Puigdemont i Toni Comín tenen immunitat i aviat la tindrà Clara Ponsatí, paradoxalment gràcies a Boris Johnson. Però és que, si el Suprem demana el suplicatori perquè perdin la immunitat, això portarà el debat de Catalunya al cor d'Europa. I en aquest debat se sabrà que Junqueras està empresonat il·legalment i, com tots els altres, injustament. La decisió de Lenaerts ja qüestiona la imatge d'Espanya. I, si no, que ho preguntin a David Sassoli, president de l'eurocambra, escridassat per la socialista Irache García. I és només la punta de l'iceberg de les conseqüències legals i polítiques de la decisió de l'home de l'any, que ha de fer que, d'una vegada, Espanya homologui un poder judicial creat sobre la victòria del franquisme fa 80 anys.

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

Una resistent al Puig de les Basses

Mai no havia estat en una presó fins que, fa pocs dies, vaig poder visitar Dolors Bassa al Puig de les Basses. Amb un vidre entremig. Com tothom qui ho ha fet, em va colpir la certesa de transitar per un espai d'un hermetisme absolut, sense escapatòria possible, amb cada porta d'accés obrint-se un cop es tanca la precedent: un mecanisme implacable; també el fet de trobar-hi persones que, setmana darrere setmana, fan aquell mateix recorregut per visitar-ne d'altres que, majoritàriament, són pobres com elles i que han sigut condemnades per actes que encara els han atrapat més en la marginalitat i l'exclusió: la presó com a institució que manté l'ordre social i la seva divisió classista; i, sens dubte, em va colpir el gest de posar la mà estesa al vidre amb el desig de voler-lo traspasar i fer arribar afecte a la persona que també estén una seva mà a l'altre costat: tant en la salutació com en el comiat. Però, diferentment, també va impressionar-me la vitalitat, la força, el somriure franc i la lluminositat (sí, la lluminositat) de la Dolors.

“També va impressionar-me la vitalitat, la força, el somriure franc i la lluminositat (sí, la lluminositat) de la Dolors

És cert que hi vam anar un bon dia. Ja ens ho va dir que ha passat per moments més fotuts i enrabiats, com ara després d'arribar-li la sentència del TS. Aquell dia, però, tenia al cap una altra sentència, la del TJUE, encara que sigui conscient que, sense esperar gaire res de la justícia espanyola, potser només podrà celebrar-la com una victòria moral. Tanmateix, també ens ho va dir, hi ha una decisió personal que

l'ajuda a suportar millor la situació: haver-se matriculat al màster en filosofia pels reptes contemporanis que dirigeix Marina Garcès a la UOC. Una aposta intel·lectual, política, moral, pensar sobre els reptes plantejats pel desenvolupament científic i tecnològic, per la crisi mediambiental, per la sociopolítica lligada als feminismes, les migracions, el qüestionament dels sistemes i les institucions. Una manera de continuar compromesa amb el món i amb la seva transformació en un sentit favorable a la justícia social. Com sempre ha fet a través de l'activisme, que no pot deslligar-se del pensament. Tal com, per Marina Garcès, el pensament no pot deslligar-se de l'activisme. De fet, és revelador que, podent-se connectar només una hora diària a internet per la normativa carcellera, estudiï un màster dirigit per una filòsofa antinihilista que ens recorda que podem actuar en el món, malgrat que els poders ens volen condemnar a la impotència i que fins i tot hi hagi un aparell cultural que fa creure que ens dirigim irreversiblement a la catàstrofe. Al Puig de les Basses, la Dolors Bassa s'hi resisteix.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neocròlogues), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/vsjgib>

A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat

Bones festes

Quinze persones hauran passat aquestes festes de Nadal a la presó, vuit més exiliades i dues més al Marroc, després d'haver estat expulsades tot i el seu arrelament, pel fet de defensar, políticament, la independència de Catalunya. Ells són, però, només la cara més visible dels 2.500 represaliats que hi ha actualment al país per haver-se manifestat per defensar el dret a l'autodeterminació o contra la sentència el procés, segons el recompte que han fet Òmnium Cultura, el Centre Irídia, Alerta Solidària i l'activista social David Fernàndez. A totes elles, bones festes.

Per a algun d'ells, aquest no serà pas el primer Nadal empresonats. Jordi Cuixart i Jordi Sánchez porten a la presó des del 16 d'octubre del 2017. Aquest serà el tercer Nadal privats de llibertat per haver encapçalat moviments socials a favor de l'autodeterminació, un gravíssim crim. En el seu

“Quinze persones passen aquest Nadal a la presó per defensar l'autodeterminació per a Catalunya

cas, l'Estat espanyol no ha fet cas d'organismes oficials i d'altres de reconegut prestigi internacional que n'han demanat l'alliberament immediat. Set dels membres del govern de Carles Puigdemont que van organitzar el referèndum de l'1-O davant la unilateralitat del govern espanyol, que es va negar a negociar-lo, com ha admès aquest dies Mariano Rajoy, també són

a la presó. Dos d'ells, Oriol Junqueras i i Joaquim Forn, des del 2 de novembre del 2017. El seu delicte és haver permès posar unes urnes, però, en el cas de Junqueras, a més, l'alt tribunal de la Unió Europea ha sentenciat, en ferm, que des del dia 13 de juny d'aquest any hauria d'haver estat alliberat. Espanya, com qui sent ploure.

A més, l'Alexis, en Germinal, en Ferran i el Jordi són a presons madrilenyes acusats de terrorisme en una operació de càstig contra els CDR, mentre que el Charaf i l'Ibrahim són a presons de Girona per haver-se manifestat contra la sentència. A tots ells cal sumar-hi els exiliats, que si no ho fossin, serien a la primera llista: Carles Puigdemont, Toni Comín, Lluís Puig, Meritxell Serret, Clara Ponsatí, Marta Rovira, Anna Gabriel i Adrià Carrasco. I encara hi podríem sumar el raper Valtònyc. A tots ells, repeteix, bones festes.

De reüll

Emma Ansola

Fum, fum, fum

Fa tot just un any s'havia acabat de celebrar la reunió de Pedralbes entre els presidents Pedro Sánchez i Quim Torra i el vicepresident Pere Aragonès. D'aquella reunió va sorgir un punt que tots consideraven molt positiu en la resolució del conflicte. Es destacava l'assumpció per part del govern del PSOE que hi havia un problema polític entre Catalunya i Espanya, i que l'assumpció de la realitat era el primer pas per solucionar un conflicte que, en aquest cas, requeria valentia de tots per cercar sortides. I, tot i que el

Un nou fracàs evidenciaria que la política està en un carreró sense sortida

procés pogués ser més o menys llarg, el que no es considerava possible era viure només de gestos o d'accions; calia passar a les realitats per posar els fonaments d'un possible acord. Doncs bé, un any després i amb els mateixos protagonistes al voltant de la taula, el conflicte continua igual

d'encallat. Encara cerquen solucions que permetin a banda i banda dirigir el conflicte cap a un camí de sortida evitant que la factura sigui massa alta per a cada equip. Aquesta vegada les responsabilitats de no arribar a un acord són ja massa altes i es posaria en risc la permanència de tots els negociadors, després de mesos i mesos de reunions. Ja es coneixen sobradament i s'ho tenen tot dit, per això un nou fracàs equivaldria a fer evident un carreró sense sortida per a la política, que necessitaria nous protagonistes, i això ara per ara és el millor indicatiu que hi haurà investidura.

Les cares de la notícia

REI D'ESPANYA

Felip VI

La mateixa cançó

Cap sorpresa ni cap idea nova en el discurs de Felip VI. En la línia habitual dels darrers nadals, el missatge es va centrar en la defensa de la Constitució i de la unitat com a fórmules per fer front als problemes. Només va esmentar una vegada Catalunya, diluint-la en la llista d'altres maldecaps.

CONSELLER DE TERRITORI I SOSTENIBILITAT

Damià Calvet

Exemple de consens

El nou decret de mesures urgents d'accés a l'habitatge és un bon exemple de consens entre les administracions i les entitats socials. Bancs, fons d'inversió i propietaris de més de 15 habitatges estaran obligats a oferir un lloguer social a les famílies que acreditin una situació de vulnerabilitat.

POETA I CRÍTIC D'ART

Vicenç Altaïó

Un agitador cultural

“No hem guanyat la revolta política, però sí la cultural.” Ens ho diu en una entrevista aquest autònom traficant d'idees que, fins al 12 de gener, explica la seva vida a l'Arts Santa Mònica, a través de l'exposició *Els ulls fèrtils*. Considera que una poesia de recitat és una poesia morta.

EDITORIAL

Fiscalia insubmissa

La tossuderia de la fiscalia de la sala penal del Tribunal Suprem espanyol sembla no tenir límits. Sigui per orgull o per qualsevol altra raó irracional, el cas és que la posició dels fiscals del procés de l'1-O encaparrats a negar les conseqüències de la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) sobre la immunitat del vicepresident català Oriol Junqueras, voreja ara mateix el ridícul. En senyals escrits, fets públics a més amb molta rapidesa, els fiscals del cas, semblaria que dolguts encara per no haver aconseguit que el tribunal condemnes per rebel·lió els processats per l'1-O, insisteixen a menystenir la sentència del TJUE i continuen reclamant, malgrat la claredat del mandat d'aquesta, que Junqueras continuï a la presó i no adquireixi la seva condició d'eurodiputat. Nombroses veus d'experts juristes i exmembres del Suprem s'han alçat aquests últims dies reclamant la llibertat de Junqueras, alguns parlen ja directament de detenció il·legal, però la fiscalia sembla no haver paït de cap manera la contundent plantofada que li va arribar des d'Europa la setmana passada.

Els fiscals també han adoptat una actitud incomprensible en el cas del president Puigdemont i el conseller Comín, reconeguts eurodiputats de ple dret arran de la mateixa sentència del TJUE. Així, la fiscalia, en comptes de demanar al jutge Llarena que retiri les euroordres, tal com seria lògic, demana que es mantinguin, com si reptés la justícia belga i europees a actuar en contra de la llei. Aquesta actitud de la fiscalia espanyola, que gairebé es podria qualificar d'insubmissa, segur que no passarà desapercibuda a Europa, on ja sembla que cada cop més estan acostumats als estirabots dels polítics, jutges i fiscals espanyols.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Sense llibertat
És el segon any que Sánchez, Cuixart, Junqueras i Forn passen les festes en presó, i el primer per a Bassa, Forcadell, Rull, Turull i Romeva.

10 anys Menys consum
La davallada del consum es consolida per Nadal. La crisi i la por del futur indueixen a mantenir els hàbits estalviadors.

20 anys Avió segrestat
Els pirates, que afirmen que han assassinat quatre passatgers, alliberen entre 30 i 35 ostatges de matinada als Emirats Àrabs.

Full de ruta

Carina Filella

Cada ovella al seu corral

Avui, el dia que la tradició mana que cada ovella hauria de ser al seu corral, tornarem a pensar en com n'és, de trista i injusta, la situació dels que estan a la presó, a l'exili, detinguts. Els que puguem, ens tornarem a asseure a la taula amb pares, germans, cunyats, nebots, nets (afegiu una "a" feminitzant a cadascun dels substantius, no fos cas que ens indignem amb tanta masculinitat lèxica). I en aquest dia de retrobament familiar menjarem sopa de galets o escudella i carn d'olla, i beurem cava i riurem i mirarem de ser feliços, encara que ja fa temps que poques coses propiciïn que puguem estar per gaires festes. I això que el Tribunal de Justícia de la Unió Europea ha fet una bona clatellada a la justícia espanyola, i Carles Puigdemont i Toni Comín ja tenen l'acreditació com a eurodiputats i el 13 de gener assistiran al seu primer ple com a eurodiputats. I algú ens haurà repetit mil cops que vigilem, que n'hi ha alguns que volen trencar la con-

La nostra família, la de tots, estaria bé, gràcies, si no fos que uns aparells de l'Estat espanyol s'han entestat a esquinçar-nos amb presons, inhabilitacions, humiliacions

vivència, la familiar i la del país. Els mateixos que s'entesten a dir que, ull!, tot això del procés ens ha trencat la família i, ai las, ens ha trencat la convivència al país. Però la nostra família, la de tots, estaria bé, gràcies, si no fos que uns aparells de l'Estat espanyol s'han entestat a esquinçar-nos amb una via repressiva de presons, inhabilitacions, humiliacions i d'altres. Ho estaria si cadascun de nosaltres no miréssim només les nostres cadires i no ens guiéssim només per interessos partidistes; si no miréssim de reüll qui tenim al costat, que és dels nostres, i féssim valer amb determinació l'objectiu que ens és comú, que és el de tenir el nostre país. Avui ens tornarem a asseure a la taula i dialogarem. I parlarem de tot perquè no hi ha cap altra manera que puguem arribar enlloc si no és parlant. I si el cunyat o la sogra en diuen alguna de grossa, tranquils. De galls que ens esvalotin el galliner n'hi ha hagut sempre. Si ens hi posem sense vacil·lacions segur que ens en sortirem. Bones festes.

Tribuna

Jordi Llavina. Escriptor

Els llums de Nadal

Quan arriben aquestes dates, m'agrada passejar per barris allunyats del centre de la ciutat i avaluar la decoració nadalenca que alegra balcons i finestres. A la Barceloneta, per exemple, que és el barri que dona a la via del tren, hi ha moltes penja-relles lumíniques que provoquen, més aviat, una tristesa fonda. Si són blanques, encara. Però si combinen colors i fan intermitències la sensació és d'una irrecusable misèria. Una mica més enllà, al carrer de Pere Alegret, que és un carrer de tradició pagesa, amb cases d'aquelles d'abans que tenien una porta alta per poder-hi fer entrar bé el carro i el matxo, l'ornamentació privada és més austera, però també més elegant. No hi ha tantes estridències. En aquest carrer, hi conec una família de sis membres que cada any demanen als Reis la independència i no els la porten mai. Me'n sento del tot solidari: quan jo era petit, sempre demanava –i els Reis no me'l van portar mai– un cotxe blau que es movia amb bateria. El vaig demanar cada Nadal, sense èxit, entre els meus sis anys i els onze. Torno, però, a

qüestions d'ornamentació nadalenca. D'ençà de l'hegemonia comercial, fa més de vint anys, dels rebesnets de la dinastia Tang –un autèntic imperi del comerç de l'aproximitat, si se'm permet el neologisme–, totes aquestes raons decoratives es resolen amb una eficàcia uniformadora que fa feredat. Al barri de Sant Julià, posem per cas, hi he comptat una vintena llarga de parenoels aferrats patèticament als balcons, que diríeu que així, pengim-pengam, s'estimen més jugar-se la vida a deu metres del terra que no deixar cap regal per als nens de dins. D'altra banda, estan tan primis i desinflatos que, més que no pas recordar-nos el gras i pletòric Sant Nicolau, il·lustre benefac-

tor infantil, semblen uns indignes deixebles d'aquest, severament castigats per la crisi i per les drogues. A la zona que en diuen del Pla del Diable, hi ha tot de cases impressionants, que deuen valdre un dineral. Aquí, si hi ha guarniments, són sostenibles i sofisticats. Uns llumets verds, molt subtils, que fan l'efecte de ser unes lluernes extemporànies que cremen darrere la branca fullosa d'un avet. Pel que fa als llums oficials que instal·la el consistori de la ciutat, difícilment poden ser més lletjos. N'hi ha un de conoidal que, entre tots, és el predilecte de la meua animadversió. Deu simular un arbre de Nadal, però l'efecte, si et poses just a sota, és el d'un cos estrany que et pot sucionar pel cap per endur-se-te'n cap a l'espai. De vegades, quan en veig un, apresso el pas (com quan, de petit, et deien: "Si veus un vidret que brilla a terra, no el toquis, que podria ser un dispositiu dels ovnis!"). Algun cop, però, penso que no estaria tan malament, que se m'enduguessin. M'estalviaria de veure tanta repressió estatal i tanta incompetència política nacional.

“N'hi ha un de conoidal que és el predilecte de la meua animadversió

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

IVTM cal modificar-lo

■ L'1 de gener entra en vigor la nova normativa a Barcelona en matèria de circulació de cotxes que prohibeix la circulació a determinats vehicles antics. Jo, com a barceloní i propietari d'un d'aquests vehicles afectats, he hagut d'espavilar-me i he decidit deixar el cotxe a la meua 2a residència, fora de l'àrea metropolitana.

El cotxe està en perfecte estat malgrat els seus 16 anys. Quan he volgut registrar-lo al nou municipi, m'he trobat que no ho puc fer, ja que la DGT em diu que he d'estar empadronat a la 2a residència. No puc fer servir el cotxe a Barcelona, però he de pagar l'impost de circulació. Em sento segrestat.

Ara bé, si fos autònom o empresari sí que ho podria fer, ja que, en tenir una adreça fora del meu domicili habitual, sí que la DGT et deixa. Així grans empreses, pel fet de tenir una

botigueta al poble més petit de Catalunya, hi poden tenir registrada tota una flota de camions i vehicles de gerència; però un particular, no.

Faig una crida als municipis petits perquè es mobilitzin i així puguin guanyar ingressos. Som molts els barcelonins que optarem per deixar els cotxes fora de la ciutat i, si aquesta normativa no canvia, els municipis petits deixen de percebre ingressos i jo hauré de pagar una impost a un Ajuntament on el meu cotxe no pot circular. No té cap sentit, és de bojós.

XAVIER RUIZ CARDÓS
Barcelona

Ja era hora!

■ Sí, ja era hora que Europa es decidís a no combregar més amb rodes de molí per no fer enfadar Espanya i esmenés la plana al Suprem. Però és que aquesta vegada n'han fet un gra massa; a qui se li acut consultar al Tribunal de la

UE sobre la situació de Junqueras i després tirar pel dret i dictar sentència sense esperar resposta? És d'una fatxenderia i una prepotència que Europa no pot passar per alt si vol continuar tenint credibilitat.

I, ara, què farà l'Estat espanyol? Se sotmetrà a una instància judicial més alta o l'orgull ferit el farà actuar més amb les tripes que amb el cap i engegarà a dida la sentència europea? Molt em temo que es decantaran per la segona opció.

GEMMA CEREZO PUMARIEGA
Barcelona

No tornaran vius

■ Una novel·la relacionada amb el terrorisme islamista. L'autor, el periodista Xevi Sala, no ens dona solucions, però sí que ens fa reflexionar. Clarament no cau en l'estigmatització de la comunitat musulmana, ni denigra les mesquites,

ni malparla dels imams, ni glorifica els càstigs... Jo crec que dins d'aquesta obra hi ha tres temes que han de ser considerats. La radicalització. La formació. I la identitat. 1. Què passa pel cap d'un jove que té una identitat qüestionada, quan li assenyalen un enemic, i li atribueixen maldats, sense donar-li eines per analitzar? 2. En quina mesura amb l'educació podem combatre el fanatisme? 3. És possible reforçant la identitat dels novinguts i, al mateix temps, afavorir la integració? L'autor, al llarg de la història, ens fa veure que els joves de la colla, o cèl·lula, estan integrats. No són joves marginats. L'autor ens fa pensar que no tenen un problema d'integració, però sí que tenen un problema d'identitat: "Els elements que configuren la seva identitat són valorats en el seu entorn?" "I poden confiar?"

MARTÍN MARTÍNEZ MARTÍNEZ
Barcelona

La frase del dia

“S’ha acabat l’època de retallar drets i estar amb restriccions constants”

Alba Vergés, CONSELLERA DE SALUT

Tribuna

Melcior Comes. Escriptor

El preu del no

La voluntat espanyola de resoldre el problema català amb la policia o els jutges, fent que sigui l’estructura de l’Estat la que es defensi a si mateixa al marge dels pactes polítics, corre el risc d’enfonsar la pròpia maquinària administrativa. Els polítics representants de l’espanyolisme, a l’esquerra i a la dreta, continuaven en el seu immobilisme, en espera que qualsevol moviment contra la integritat territorial derivi en un problema que puguin abordar els vigilants de l’ortodòxia constitucional, siguin aquests els jutges de primera o última instància o la Guàrdia Civil.

SI ABANS EL PP HO JUDICIALITZAVA TOT, ara el PSOE diu que això no s’ha de fer, però amb la trampa de deixar que la justícia faci el seu camí, és a dir, que es compleixin les condemnes al marge del que pugui poder parlar-se en les negociacions a la investidura. Qualsevol excusa sembla bona; el que sigui per no haver de parlar de reforma territorial; qualsevol recurs serà invocat abans de cedir a les demandes d’un catalanisme que en el seu moment s’hauria pogut conformar amb una millora de l’autogovern, perquè això era tot el que significava l’últim Estatut, retallat imprudentment pel TC. Aturar de qualsevol manera l’aspiració catalana: això va ser aquella sentència, però també ho ha estat la que ha castigat amb desenes d’anys de presó els líders del procés.

ÉS EVIDENT QUE L’INDEPENDENTISME va pensar-se que bastava votar, bufar i fer ampolles republicanes simplement perquè així s’havia decidit per majoria dels representats al Parlament. L’Estat tenia instruments, legals i polítics, per a defensar la seva integritat, però va preferir la repressió arbitrària, la pura venjança fora de la garantia democràtica. I és això el que acabarà de podrir la seva estratègia. Qui fa la guerra bruta-

ment, la perd, almenys en el context de la Unió Europea. Ja no estem als anys trenta del segle passat; no es pot subvertir el garantisme penal en nom de la defensa d’una integritat territorial que al continent europeu és la cosa més esmunyedissa i mòbil del nostre llegat històric. Europa són fronteres en canvi continu, això des de la caiguda de l’Imperi Romà. Per això mateix, pocs poders europeus, per no dir cap, han estat gaire d’acord amb la sentència als líders del procés. Se’ls podia haver encausat per desobediència, fins i tot buscar indicis de malversació; però no, es va preferir la via –inquisitorial– de la rebel·lió, que si finalment no va prosperar va ser per l’excés de zel de la fiscalia, que s’ha hagut de conformar amb la sedició, i interpretada d’una manera que a la resta d’Europa és inversemblant.

ARA TENIM UNA SENTÈNCIA de tot un Tribunal de Justícia de la Unió Europea, la qual no es va saber esperar per part del

“S’ha fet de la unitat territorial espanyola un dogma, un intangible al marge de qualsevol negociació”

Suprem abans de condemnar o continuar amb l’enjudiciament als nostres líders. La immunitat de Junqueras ha estat reafirmada, sense que de moment res no hagi canviat. Si davant d’una resolució tan clara com aquesta no hi ha excarceració immediata: què s’hauria fet en cas de perdre i triomfar clarament el criteri de Marchena? ¿Hi haurà sancions per part de la UE o del tribunal europeu en cas de no complir-se tot d’una aquesta resolució que assegura que Junqueras hagi d’estar lliure i representar els ciutadans que el votaren al Parlament Europeu, al costat del president Puigdemont o del conseller Comín? De res serveix guanyar un plet si les resolucions no poden complir-se. A veure si els jutges espanyols no cauran ara en aquella sordesa davant de les resolucions judicials de la qual acusaven els polítics catalans! Mantenir un ciutadà a la presó sense motius, i amb una resolució tan clara damunt de la taula, és prevaricar, com a mínim.

S’HA FET DE LA UNITAT TERRITORIAL espanyola un dogma, un intangible al marge de qualsevol negociació. Això hauria pogut continuar així si no s’hagués castigat amb tanta gravetat els líders independentistes, els quals, encara que arribessin a sortir aviat de la presó, ja hi han estat una temporada prou llarga perquè puguem parlar de ferida irreparable. De tot això se n’hauria d’extreure una lliçó, sobretot a Madrid. El tauler de joc no acaba als Pirineus. L’independentisme, si és injustament tractat, té marge per córrer a la UE, que retornarà la pilota a Madrid, però cada vegada amb més pes, i amb més força. El missatge europeu és ben clar: juguïn tot això amb modernitat, és a dir, amb política i amb una justícia, si cal, que no sembli medieval. La resta només és qüestió de temps. Perquè l’independentisme també aprèn dels errors, és cert, però no para.

De set en set

Ignasi Riera

Nadal i l’enyorança

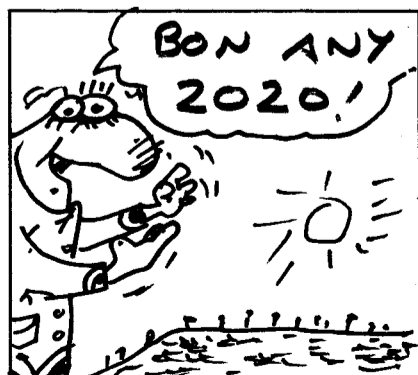
De totes les festes del calendari, l’única que he celebrat, des de petit i en el marc de la tribu familiar, ha estat el Nadal: el del Nen, el del rabadà, el d’un sant Josep que no sabia quin paper jugava entre tanta gresca, el dels pastors, el del dimoni escuat, el dels torrons i les neules. I és que a casa, més que celebrar el Nadal, el fèiem. Començaven les vacances escolars i ens posàvem a arreplegar molsa, a refer la llista de figures imprescindibles, a reinventar-nos llegendes i poesies nadal·lenques. Al cap d’uns quants anys, he organitzat vetllades de poesia nadal·lenca, amb presències invisibles de Josep M. de Sagarra, Joan Salvat Papasseit, J.V. Foix, Joan Oliver (Pere Quart), Pau Casals i de molts poemes anònims, i melodies d’arreu, que completaven la proposta. El fil temàtic podria haver estat: “el Crist neix, i reneix i torna a néixer”, referència que deixàvem en mans de creients i de no creients.

Era l’única de les festes de tota la família que completàvem l’endemà, Sant Esteve. Padrines i padrins ens regalaven torrons... que controlava, amb seny i fermesa, la nostra mare, doctorada en llepolies. En tot cas penso que, el Nadal, el vivíem, i era premi a la nostra bona fe, així com l’exigència de tenir-nos tothora *enfeinats*. Ens feia aprendre de cor poemes de Nadal i escriure felicitacions –de paper no ens en faltava, que el pare era impressor– a familiars que no vàiem des de feia anys. Ah! Una de les incògnites que ens anaven foradant per dins, cada any amb més força, era la festa dels Innocents, perquè no ho era gens, d’innocent, i sí molt i molt macabra. L’eix del guió de tot plegat?

Era l’única de les festes de tota la família que completàvem l’endemà, Sant Esteve. Padrines i padrins ens regalaven torrons... que controlava, amb seny i fermesa, la nostra mare, doctorada en llepolies. En tot cas penso que, el Nadal, el vivíem, i era premi a la nostra bona fe, així com l’exigència de tenir-nos tothora *enfeinats*. Ens feia aprendre de cor poemes de Nadal i escriure felicitacions –de paper no ens en faltava, que el pare era impressor– a familiars que no vàiem des de feia anys. Ah! Una de les incògnites que ens anaven foradant per dins, cada any amb més força, era la festa dels Innocents, perquè no ho era gens, d’innocent, i sí molt i molt macabra. L’eix del guió de tot plegat?

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Pendents de l'advocacia de l'Estat

L'advocat de Junqueras en demana la llibertat, després de la resolució del TJUE

Intent de blindar el lloguer social

El president de la Cambra de la Propietat de Barcelona no veu cars els lloguers

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Josep Rull Exconseller de Territori i Sostenibilitat. Pres polític

“La sentència del TJUE és un tsunami”

PRESOS • “La lògica ens portaria que ara poguéssim accedir al tercer grau penitenciari” **EFFECTE** • “No pot ser negligida” **RAÓ** • “És una victòria rotunda. Demostra que va ser un encert bifurcar-nos entre exili i presó”

Jordi Alemany
BARCELONA

Des de la presó de Lledoners, l'exconseller de Territori contesta per escrit algunes qüestions de l'actualitat i ens avança que per Sant Jordi publicarà un llibre en què reflexionarà sobre la política i la vida arran del que ha succeït des de l'octubre del 2017.

674 nits entre reixes fins ara per haver permès posar unes urnes i condemnat per sedició a deu anys i sis mesos de presó. Com està d'ànims?

He passat totes les fases: incredulitat, ira, assumptió plena del que suposa una sentència tan llarga i, ara, molta més fermesa i determinació. No em penedeixo absolutament de res del que vaig fer. La sentència, de la qual malauradament es parla poc, és una ignomínia, una ofensa al dret. Venjança sense matisos. En el meu cas concret, deu anys i sis mesos per no haver deixat amarrar un vaixell al port de Palamós i per haver cedit un local de votació l'1 d'octubre... Això és la pretesa justícia que emana del Suprem.

Inhabilitació de deu anys i sis mesos. Pensa en el futur professional?

Mai deixaré la política –en faig des que tinc 17 anys–, i menys

per la decisió d'un tribunal espanyol. Una altra cosa és l'activitat laboral, que l'hauré de centrar en el sector privat.

Ara és el Tribunal de Comptes el que els reclama liquidar la despesa de l'1-O. Com ho afronta?

Manllevo paraules de Xavier Melero, advocat de Quim Forn: “El Tribunal de Comptes és una trinxadora de carn.” No en tenen prou llevant-nos la llibertat: aspiren a la nostra mort civil amb totes les conseqüències. El Tribunal de Comptes és un òrgan polític, no jurisdiccional, que presideix Margarita Mariscal de Gante, ministra de Justícia d'Aznar i padrina política de Carlos Lesmes, actual president del Consell General del Poder Judicial. No cal dir res més...

Ja hi ha sentència sobre la immunitat de Junqueras del TJUE. Creu que la justícia espanyola la complirà?

La justícia espanyola se sent profundament ofesa. Crec que continuarà immersa en la seva lògica autàrquica. Els fiscals de la sala segona del Suprem ja han fixat el full de ruta. Si hi hagués cap reacció mínimament presentable i ajustada a dret, seria estrictament cosmètica.

La sentència obre nous escenaris per a Carles Puigdemont, que ja ha recollit la credencial

d'eurodiputat. En el futur proper, el veu com a eurodiputat o retornant a Catalunya per presidir la Generalitat o ser candidat a presidir-la?

La sentència és una victòria rotunda. Demostra que va ser un encert bifurcar-nos entre exili i presó. La combinació de les dues estratègies ha permès posar contra les cordes una justícia espanyola que fins ara ha prioritzat el càstig als independentistes per sobre del respecte de drets i llibertats. Al llarg dels propers mesos, el president Puigdemont podrà desplegar una agenda diplomàtica republicana sense límits. Tots els horitzons estan oberts. Ell decidirà sobre el seu futur polític i qualsevol tria que faci l'aplaudiré.

Quina afectació té aquesta sentència sobre la seva situació i de la resta de presos polítics?

La lògica ens portaria que ara poguéssim accedir al tercer grau penitenciari. La resolució del TJUE ha de tenir conseqüències en el nostre règim penitenciari. D'altra banda, la doctrina Junqueras també hauria de tenir impacte sobre aquells parlamentaris que vam ser suspesos de manera infame per les mesos del Congrés i del Senat. ¿Meritxell Batet prendrà alguna iniciativa per implementar allò nuclear de la

sentència del TJUE, l'exigència de respectar el dret fonamental a representar i a ser representat? Si no ho fes, el seu discurs d'obertura d'aquesta nova legislatura, en què apel·lava al respecte i a la responsabilitat, seria d'un cinisme sense pal·liatius.

Va anunciar que estava escrivint un llibre de “cocció lenta”. En quina fase està, quan preveu publicar-lo i què hi explicarà?

L'objectiu és que pugui sortir per Sant Jordi. Hi explico com he viscut aquests anys, des de l'octubre del 2017 fins ara, i com la presó ha canviat la meva vida i, sobretot, la meva visió de la vida. També hi ha reflexió política. En aquest periple hem

constatat força coses. D'entrada, dues: que l'Estat espanyol està disposat a tot –i subratllo tot– per mantenir la seva integritat territorial, i que, tanmateix, el mur és franquejable.

Quan creu que podrà obtenir el segon grau penitenciari... o fins i tot un tercer, que li permetria estar en règim de semi-libertat?

Molts tècnics i juristes amb anys d'experiència en dret penitenciari ens diuen que ens correspondria un tercer grau de manual. No tenim tercer grau perquè som presos polítics. Aquesta és la paradoxa. Em deixa perplex que s'hagi estès la sensació que amb un segon grau ja som pràcticament fora.

L'APUNT Diàleg a taula

Carles Sabaté

A la taula de Nadal hi haurà gent a qui no coneixes, però a qui estimaràs a partir d'avui. És el que els succeeix als voluntaris que passen el dia organitzant algun dinar solidari per a persones que no poden gaudir d'un àpat generós. Sense que es coneguin, acabaran parlant i dialogant. Diàleg que cal per desbloquejar la situació política, encara que sigui amb l'adversari o amb qui empra la

justícia per fer-te fora de la taula. El PSOE ha hagut d'asseure's amb ERC i amb JxCat –menys estona, aquests últims– les viglies de festes, malgrat que no ho desitjava, però la realitat és tossuda, i els qui volen imposar el seu criteri només amb la força ja només seuen allà on no hi ha valors, com el líder de Vox a la llotja dels jugadors del Madrid al Bernabéu.

Josep Rull, durant la campanya electoral del desembre del 2017, quan anava de número 6 a les llistes de JxCat a Barcelona ■ JUANMA RAMOS

ho va viure? El va sorprendre la resposta ciutadana?

Va ser impressionant. Des de la presó, les imatges de l'aeroport, amb tanta gent jove, de les marxes per la llibertat i de la protesta davant Sánchez a l'hospital de Sant Pau em van emocionar. Quanta dignitat. Quin orgull de país. La reacció de la gent se situa molt per sobre de les nostres millors expectatives. La desobediència civil des de la no-violència és una estratègia imbatible. Les bates blanques protestant a cara descoberta són més poderoses que el llançament de pedres i la crema de contenidors.

Algunes accions van acabar amb aldarulls i detinguts, i s'ha qüestionat la gestió del conseller d'Interior, Miquel Buch? Què n'opina?

El conseller Buch ha hagut de gestionar una situació de gran complexitat. Sempre ha donat la cara, i això, que és extraordi-

Mai deixaré la política –en faig des que tinc 17 anys–, i menys per la decisió d'un tribunal espanyol

nàriament valuós en un bon servidor públic, cada cop és menys habitual. Depèn de com s'hagués gestionat, s'haurien pogut intervenir els Mossos. I que Catalunya tingui o no una policia pròpia, democràtica i solvent, no és menor. En aquest cas concret, amb els Mossos sota control de la Generalitat, s'investigaran les males praxis policials i, quan correspongui, se sancionaran. Això reforça el cos. Amb una policia de la Generalitat intervinguda per l'Estat, aquests episodis de violència policial quedarien absolutament impunes. Una altra cosa són les presons preventives a manifestants decretades per alguns jutges, que només es poden qualificar d'abús greu i arbi-

trari, una vergonya.

Troba que la resposta política a la sentència va estar a l'altura de la resposta ciutadana?

Em temo que no s'ha estat a l'altura. Sobren retrovisors i falta mirada llarga. Des de la unitat hem estat capaços de tot. Així vam fer l'1 d'octubre. Així ho hem de fer si volem continuar avançant.

Què opina del fet que, malgrat que els partits independentistes sembla que continuen sense un discurs estratègic compartit, amb discrepàncies i retrets que es fan evidents massa sovint, amb moltes dificultats per donar una resposta conjunta a la sentència des del Parlament, etc., l'independentisme creixi a les urnes?

Que la gent no falla mai. Que la majoria social independentista és sòlida i es va eixamplant. Però no es visibilitza prou per la fragmentació de candidatures. En les eleccions britàniques, l'SNP ha obtingut un 45% dels vots, però el titular és la distància abismal amb la segona força. És cert que allà hi ha un sistema electoral majoritari que ho facilita. Aquí, per bé que el sistema electoral sigui proporcional, amb una candidatura conjunta dels independentistes a Madrid feta en un moment excepcional fruit d'una sentència duríssima, amb el 42,6% dels vots, suma del resultat d'ERC, JxCat i la CUP, hauríem pogut fer molt més tangible la potència que té l'independentisme català als ulls del món i incrementar la nostra posició de força. Crec que estem perdent oportunitats. Tanmateix, com diria el clàssic, "d'aigua passada, molí no en mou".

En quina fase creu que es troba ara el "procés"? Què li falta, o cap on ha d'anar? S'està més a prop de la independència que l'octubre del 2017?

Tres prioritats. Primer: reforçar políticament i protegir les institucions d'autogovern, que són l'embrió del projecte republicà. Segon: desbordar el país amb mobilitzacions des de l'adhesió insubornable als principis de la no-violència. Tercer: fixar un full de ruta unitari, amb una gestió intel·ligent dels *tempos* i aprofitant la cartografia que

Passa a la pàgina següent

La quarta part de la condemna –jo la faig el 2 d'octubre de 2020– vol dir, si tot va bé, 36 dies de permís l'any. I el 100.2 del reglament penitenciari per sortir a treballar, del qual es parla amb tanta lleugeresa, si ens l'acabessin donant, no em permetria estar amb els meus fills, i aquesta, avui, és la meva prioritat. Per entendre'ns, els caps de setmana els hauria de continuar veient en un vis-a-vis a la presó, com fins ara.

Veu en l'informe d'Amnistia Internacional o el del grup de treball de l'ONU algun fil d'esperança perquè l'Estat espanyol canviï d'actitud i es replantegi algunes actuacions?

Cap d'aquestes preses de posi-

ció és menor. Expressen amb contundència la regressió en drets i llibertats que avui hi ha a l'Estat espanyol. En el terreny operatiu, i a curt termini, crec que l'Estat es mantindrà inalterablement immers en aquesta mena d'autarquia de la qual el Tribunal Suprem és la punta de llança.

Vostès no s'han cansat de dir que la repressió de la maquinària de l'Estat espanyol aniria a més. Les detencions dels CDR, la persecució a Tsunami Democràtic, el nou decret digital i l'intent d'inhabilitar el president Torra, entre d'altres, sembla que els donen la raó. Creu que la cosa encara anirà a més?

Aquestes són les credencials del

Regne d'Espanya. La debilitat del seu projecte col·lectiu l'aboca a desmantellar el seu propi estat de dret per combatre allò que representem. Hi ha un pacte tàcit, avui majoritàriament avalat per la societat espanyola, pel qual s'accepta sacrificar drets i llibertats a fi de garantir la unitat d'Espanya. El preu a pagar és altíssim. I que ningú s'equivoqui: ara som els independentistes; demà, qualsevol altre que gosi discrepar. L'Estat, que va més enllà dels governs de torn i que sovint els fagocita, difícilment s'aturarà. La inèrcia ja és massa forta.

Després de la sentència, els carrers van bullir d'indignació i de suport durant uns dies. Com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Josep Rull Exconseller de Territori i Sostenibilitat. Pres polític

Ve de la pàgina anterior

hem pogut confegir després dels fets de l'octubre del 2017; ara ja sabem què hi ha darrere del mur, quins camins són plausibles i quins altres són inviables per assolir l'objectiu. La desafecció de què parlava el president Montilla s'ha consumat definitivament. La gent jove d'aquest país, de manera cada cop més majoritària, ja ha desconnectat. L'Estat espanyol està sent incapaç d'oferir res interessant als catalans més enllà d'incomprensió, repressió o, en el millor dels casos, pantalles autonòmiques ja superades que ignoren el principi democràtic com a pedra angular de la resolució d'aquest plet polític. La independència té més sentit que mai si volem construir un futur de justícia, progrés i benestar.

No sé si va tenir l'oportunitat de seguir l'inici de la catorzena legislatura al Congrés i al Senat. Què espera del que pugui fer el PSOE?

Soc molt escèptic en aquest sentit. Avui és víctima, sobretot, del seu propi discurs mimètic al de la dreta més dura. Tant de bo puguem, per fi, trobar a l'altra banda de la taula algú amb prou fermesa i prou determinació per negociar sense por.

Entendria que ERC aturés les negociacions amb el PSOE?

Em semblaria absolutament lògic que ERC aturés les negociacions amb el PSOE mentre Oriol Junqueras estigui injustament empresonat i no se li restitueixin tots els seus drets polítics com a diputat al Parlament Europeu. La sentència del TJUE és un tsunami democràtic i judicial que ha sacsejat de manera contundent el taulell polític. No pot ser negligida.

Quin és el paper que ha de tenir JxCat en la investidura?

Malgrat haver millorat els resultats electorals, l'aritmètica parlamentària no ens situa en una posició tan determinant com la d'altres formacions polítiques. Per tant, caldrà veure si el PSOE es limita a buscar els mínims suports necessaris per obtenir la investidura en segona votació o si prefereix revalidar la majoria que es va configurar en la moció de censura contra Rajoy. Segons si fa una cosa o l'altra, sabrem si va a una legislatura de subsistència –aguantar al poder– o a una de proactiva –resoldre els greus problemes que hi ha, entre els quals, la relació amb Catalunya–. Si es dona aquesta segona possibilitat, aleshores JxCat ha d'actuar perquè el Regne d'Espanya

Acte per celebrar els 50 anys de Josep Rull que van organitzar a Terrassa el setembre del 2018 ■ EFE

“
Sobren retrovisors i falta mirada llarga. Des de la unitat hem estat capaços de tot

abandoni la via de reculada dels drets civils, d'arbitrarietat judicial i de degradació de la democràcia, al mateix temps que reclama la plena i immediata restitució dels nivells d'autogovern que teníem i l'establiment d'un marc de diàleg bilateral que permeti plantejar al poble de Catalunya una solució al conflicte, en què el referèndum sobre la independència és inevitable.

En quin punt està l'endreuca de l'espai postconvergent que configuren JxCat, el PDeCAT i la Crida, després que s'hagi anat ajornant? Quines recomanacions fa vostè quan és consultat?

Aquests processos són complexos, amb vaivens i marrades. De tota manera, després que JxCat s'hagi presentat ja a les eleccions al Parlament, a les Corts espanyoles, als ajuntaments i al Parlament Europeu, es donen les condicions per es-

tructurarse i organitzar-se: un nou partit polític construït a partir de la diversitat de procedències i amb el lideratge del president Puigdemont. Més dilacions començarien a ser perjudicials per al projecte. En aquest sentit, valoro el nou gest de responsabilitat i de generositat en el consell nacional del PDeCAT, fet des de l'orgull legítim del nostre origen i d'allò que representem.

Què pensa quan escolta o llegix que el president Quim Torra està sol i que no té ni el suport del mateix govern ni de JxCat? Ho dic perquè va parlar de tornar a fer un referèndum o unes plebiscitàries en seu parlamentària, i sembla que va agafar tothom amb el pas canviat.

Tots els presidents de la Generalitat han tingut i tindran un punt de solitud en l'exercici de la seva responsabilitat. I estan permanentment exposats als focus en intervencions al Parlament, discursos o declaracions, de manera que sempre es pot treure alguna frase de context. No crec, doncs, que el president Torra pateixi més que els seus predecessors aquest condicionant del càrrec. Potser ara hi ha més gent interessada a destacar-ho i exagerar-ho perquè li convé crear aquesta percepció. Segur que l'estructuració formal de Junts per Catalunya ajudarà molt a contrarestar-ho.

Què li sembla la inhabilitació

“
L'Estat, que va més enllà dels governs de torn i que sovint els fagocita, difícilment s'aturarà

del president Torra del TSJC? Si no prosperés el recurs, com s'hauria de reaccionar? Amb eleccions?

El president Torra sempre ha fet una defensa a ultrança de la llibertat d'expressió, per això l'han condemnat. El seu al·legat final en el judici va ser memorable, amarat de dignitat i de fermesa democràtica. En les dues últimes conteses electorals, la JEC, més que vetllar pel bon transcurs de les eleccions, les va voler condicionar. De fet, va deixar de ser un àrbitre neutral. Va arribar a censurar paraules, colors, idees legítimes. Calia dir prou, i el president Torra va dir prou. I, com en el nostre cas, no ha tingut un judici just. La sentència del TSJC, de naturalesa política, no és ferma i s'hi presentarà recurs: no hi ha cap altra reacció que la defensa del president Torra i exigir l'arxivament de la sentència.

El fet de no tenir una altra vegada pressupostos de la Generalitat creu que podria ser un motiu per anar a unes eleccions?

No considero aquesta possibilitat. Estic convençut que el vicepresident Aragonès centrarà tota la seva capacitat política a aconseguir que s'aprovin els pressupostos del 2020. No crec que estigui disposat a cloure una legislatura sense haver-ne aprovat cap. El país necessita pressupostos per desplegar la seva agenda social i modernitzadora i per reforçar-se institucionalment.

Rajoy estava disposat a aplicar el 155 encara que el president Puigdemont hagués convocat eleccions. L'ha sorprès que ho digués en el llibre que ha publicat?

No. En teníem plena convicció. En aquelles hores tan intenses del 26 d'octubre del 2017, a les Cases dels Canonges, vam poder acreditar que Rajoy aplicaria el 155 hi hagués o no eleccions. No va voler agafar el telèfon. L'impacte de l'1 d'octubre havia estat massa fort. Ens volien humiliats. Els “intermediaris” van quedar a les portes del despatx del president del govern espanyol. No hi van entrar mai. Haurien pogut parlar amb col·laboradors, però no directament amb ell. El president Puigdemont va fer bé de mantenir la posició i traslladar la decisió final al Parlament de Catalunya com a dipositari de la sobirania nacional.

Com ha rebut des de la presó ser distingit com a Terrassenc de l'Any?

M'he sentit immensament honorat. Quan una delegació de la junta d'El Social, amb el seu president al capdavant, m'ho va venir a comunicar en un locutori va ser un dels moments més màgics de la meua estada a la presó. No m'ho esperava gens. Em va emocionar compartir guardó amb Domènec Ferran i amb Montserrat Gorina, tots dos amb una trajectòria potentíssima de servei a la ciutat; els admiro. M'han dit que les glosses de Josep Vilagrassa van ser brillants.

L'alcalde de Terrassa, Jordi Ballart, ja l'ha vingut a veure? El va sorprendre que abans anés a visitar Oriol Junqueras?

Teníem una visita ja programada, que per motius familiars l'alcalde va haver de suspendre. Ara estem mirant de poder-la recuperar. Amb Jordi Ballart fa anys que ens coneixem i ens estimem. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La Coordinadora de l'Advocacia exigeix el tercer grau

▣ L'advocacia catalana considera que el segon grau no és cap benefici penitenciari per als presos independentistes

N. Sala
BARCELONA

La Coordinadora de l'Advocacia de Catalunya va demanar ahir en un comunicat al govern que aplicés el tercer grau de manera immediata als líders independentistes condemnats pel judici del procés. La plataforma de juristes considera que el segon grau no és cap "benefici penitenciari" sinó "la manera de complir la pena".

En el comunicat, en el qual també s'adhereixen l'Associació Drets, el Co-

mitè René Cassin, Juristes pels Drets Humans del Maresme, l'Associació Atenes-Juristes pels Drets Civils i l'Associació d'Advocats d'Osona per la Defensa dels Drets Humans, es recorda que la Generalitat té competència "en l'execució de la legislació de l'Estat en matèria penitenciària" i que la llei vigent preveu l'accés al tercer grau sense que s'hagi complert una quarta part de la condemna. A més, la plataforma de juristes veu el tercer grau en consonància amb la Constitució Espanyola, que, diu, pre-

veu orientar les penes "vers la reeducació i la reinserció social".

El comunicat arriba dues setmanes després que la junta de tractament de presons adjudiqués el segon grau penitenciari als presos independentistes i mentre s'està en espera que la direcció dels Serveis Penitenciaris del Departament de Justícia en ratifiqui la decisió.

El règim de segon grau suposa que es considera que els presos no són perillosos i que poden tenir permisos per sortir de la presó de fins a 36 dies

Alguns voluntaris cantant davant de Lledoners ■ J. LOSADA

l'any, amb una durada que no excedeixi les vuit hores. Quan s'aplica el tercer grau, en canvi, es considera que els presos ja poden viure en semilibertat i se'ls permet sortir del centre cada dia -per treballar o fer activitats formatives encaminades a la reinserció- i només anar-hi a dormir de dilluns a dijous.

Quim Torra va visitar

ahir els presos independentistes aprofitant la vigília de Nadal. A primera hora va desplaçar-se a la presó de Mas d'Enric, a Tarragona, per veure Carme Forcadell, i després va anar a la presó d'homes de Lledoners, on va trobar-se amb la resta de líders polítics. Li va quedar pendent de visitar Dolors Bassa, que es troba a la presó de

Puig de les Basses. Es tracta de la primera trobada entre Oriol Junqueras i Torra, després de la resolució del TJUE. Junqueras també va rebre ahir la visita del vicepresident del govern, Pere Aragonès, amb qui van comentar l'esdevenir de les converses amb el PSOE per a la investidura.

Durant aquestes festes, s'han organitzat diverses activitats en solidaritat amb els líders independentistes empresonats, alguns dels quals passaran el tercer Nadal a la presó. El dia de Nadal a Lledoners hi ha previstes dues actuacions musicals de Trenkband i Sílvia Montells i Joan Antonell, i l'1 de gener hi haurà un concert d'Udols de Llop. A Puig de les Basses, el Cor Parroquial d'Amer cantarà el 28 de desembre i la nit de Cap d'Any es farà la *Campanada per la llibertat*. Al Mas d'Enric es farà un brindis la tarda del dia de Nadal, un sopar per la revetlla de Cap d'Any i una cantada de nades el dia 4. A més, es mantindran les concentracions setmanals. ■

HOTEL
CARLEMANY
Girona

Bon Nadal
&
Feliç Any Nou

113018-1207394L

pessebre vivent
de Vilavenut

Festes Nadalenques 2019/20

Dimarts 24	A 3/4 d'11 de la nit. Missa del Gall cantada i amb acompanyament d'instruments per la Coral NOVA LLAVOR de Banyoles, dirigida pel Sr. Pere Frigolè. A les 12h de la nit. 31a REPRESENTACIÓ DEL PESSEBRE VIVENT	Dijous 26	A les 7h de la tarda. 31a REPRESENTACIÓ DEL PESSEBRE VIVENT A les 8h de la tarda. Concert Nadalenc, a l'església, a càrrec de la CORAL VEUS DE L'ESTANY. Direcció: Carme Corralà.
----------------------	---	---------------------	--

Acabades les representacions, xocolata i coca per a tothom

Diumenge
05

A 1/4 de 7 de la tarda.
ELS REIS D'ORIENT ARRIBARAN A VILAVENUT
Repartiran caramels a tota la mainada. Hi haurà música, banyols, coca, xocolata i refrescs per a tothom.

Tots els actes són gratuïts

Amb la col·laboració d'ALMA CUBRAE

Organitzat: Associació de veïns de Vilavenut - www.vilavenut.eu
i l'Ajuntament de Fontcoberta - www.fontcoberta.cat
Col·labora: Generalitat de Catalunya i la Diputació de Girona.

118374-121884L

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'Estat esgota terminis mentre la defensa exigeix la llibertat de Junqueras

■ L'advocat de l'exvicepresident sosté que sense l'autorització del Parlament Europeu no se'l pot mantenir a presó ■ La posició de l'advocada de l'Estat, el 2 de gener

Mayte Piulachs
BARCELONA

L'advocat de l'exvicepresident Oriol Junqueras, el penalista Andreu van den Eynde, va demanar ahir al Tribunal Suprem la seva posada en llibertat, tot exposant-li que la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) és "diàfana" i per respectar aquest mandat del tribunal de Luxemburg "no existeix solució jurídica respectuosa amb el seu contingut i orientació que no impliqui la nul·litat de la resolució" del Suprem, que el va condemnar a 13 anys de presó, el 14 d'octubre passat. Per contra, l'esperat—tot i que no decisiu jurídicament—pronunciament de l'advocada de l'Estat Rosa Maria Seoane és possible que no es conegui fins a esgotar el termini per presentar-lo: el 2 de gener. I fins passat Reis no s'espera cap resposta de l'alt tribunal espanyol de com aplicarà la doctrina Junqueras.

En l'escrit, Van den Eynde indica als set magistrats del tribunal que van jutjar els independentistes catalans i també al jutge instructor Pablo Llaurena que, amb la resolució del TJUE, ja no es poden negar a admetre que "van infringir els drets polítics i civils de Junqueras, i també el dret de la Unió" en haver encotillat la immunitat d'europarlamentari a la jura de la Constitució (que li va prohibir Manuel Marchena), mentre que el tribunal europeu fixa que s'adquireix en el moment de proclamació de resultats electorals, que en el cas del vicepresident va ser el 13 de juny del 2019, l'endemà d'acabar-se el judici al Suprem. També recorda al tribunal que va voler mantenir la qüestió prejudicial després de dictar la condemna, el 14 d'octubre, fent-ho constar

El penalista Andreu van den Eynde, amb Oriol Junqueras i Raül Romeva, al Suprem ■ EFE

La data

2.01.20

S'esgota el termini perquè l'advocada de l'Estat digui com el Suprem ha d'aplicar la doctrina Junqueras

per escrit i mantenint la inhabilitació de Junqueras pendent d'execució. "Si es va dir que no perdía vigència la consulta al TJUE seria incongruent afirmar que la pena dictada ha de suposar la inaplicació de la sentència del TJUE", alerta l'advocat.

I és que la tesi dels quatre fiscals del Suprem (que fins i tot critiquen Junqueras per emparar-se en la immunitat) és que el tribunal no ha d'alliberar l'exvicepresident, ja que ara no està en situació de presó provisional, com exposa el tribunal europeu, sinó que compleix una

La frase

"No existeix solució jurídica respectuosa amb el TJUE que no impliqui la nul·litat de la sentència"

Andreu Van den Eynde
ADVOCAT DE JUNQUERAS I ROMEVA

condemna ferma, tot i que aquesta es va dictar mentre el TJUE ja analitzava la causa de Junqueras.

L'advocada de l'Estat, quan al juny Junqueras va demanar permís per jurar la Constitució i poder traslladar-se al Parlament Europeu, ja va estar a favor de concedir-li-ho, però Marchena li ho va prohibir adduint risc de fugida i perquè, sense citar-lo, Puigdemont era a l'exili i amb recursos per ajudar-lo. Ara, caldrà veure com l'advocada de l'Estat argumenta que cal mantenir aquest dret i com s'hauria d'executar. És a dir, si dei-

xant Junqueras lliure o mantenir-lo a la presó mentre es demana el suplicatori per condemnar-lo al Parlament Europeu.

L'argument de l'advocat de Junqueras és que la sentència de Luxemburg no només ha aclarit quan un europarlamentari té en vigor la immunitat, sinó que amb la resposta donada també afecta la causa principal, és a dir el procés penal. Exposa que, quan el tribunal europeu indica que la seva resolució "té uns efectes en altres procediments" (i deixa el Suprem que els apliqui), de manera "diàfana" es refereix a la causa principal, fins i tot posant l'exemple de la sentència del cas Marra, d'un parlamentari. Van den Eynde conclou que "sense l'autorització del Parlament Europeu no és possible mantenir Junqueras a la presó", i per tot això demana al Suprem que l'alliberi i que anul·li la sentència. ■

El president Quim Torra en un acte al Palau de la Generalitat ■ ACN

La Junta Electoral no cessa Torra de diputat

■ No ho veu comparable en nom del dret a representar els ciutadans amb alcaldes empresonats per "corrupció"

Xavier Miró
BARCELONA

La Junta Electoral Provincial de Barcelona ha desestimat la petició del PP, Ciutadans i Vox de "cessar" del càrrec de diputat el president de la Generalitat, Quim Torra, per "incompatibilitat sobrevinguda" tal com es preveu en la llei electoral —la Llogreg considera "inelegibles" els condemnats per sentència no ferma per rebel·lió, terrorisme o per delictes contra l'administració pública com és el cas de la desobediència.

En primer lloc, desestima el recurs del president Torra i de JxCat que no considera competent la junta provincial. D'altra banda, però, la junta desestima la petició dels tres partits adduint que no existeixen precedents de retirada de credencials a un diputat, i encara menys a un president autonòmic per part de la Junta Electoral Central per raó de la "incompatibilitat sobrevinguda". El tribunal electoral provincial recorda que tots els càr-

recs electes afectats ho van ser com a "alcaldes" però que la sentència de la sala civil i penal del TSJC que ha inhabilitat Torra ho ha fet com a "president de la Generalitat". A més, la junta electoral recorda que aquells alcaldes van ser cessats per càrrecs de "corrupció" i condemnats també a presó, a més d'inhabilitació —el delictes de desobediència, conclou, la junta provincial, és "de caràcter menys greu". També recorda que la reforma del 2011 de la Llogreg que va introduir la "incompatibilitat sobrevinguda" es va fer per fer front a delictes de "terrorisme" i que Torra ha estat condemnat per desobediència.

La junta provincial de Barcelona considera que, en virtut "del principi d'interpretació restrictiva i proporcionalitat" de les normes que limiten el dret de sufragi passiu dels ciutadans, no és el mateix cessar "alcaldes" condemnats a presó per corrupció que un "president" per un delictes "menys greu". A més, conclou, l'Estatut no prebeu el cessament per una condemna judicial "ferma". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ANÀLISI

Esteve Vilanova
evilanova@elpuntavui.cat

El dia de la llum

L'11 de desembre passat feia un article titulat "Madrid contra Espanya" que vaig tenir la temptació de titular "Madrid roba a Espanya", però em va semblar que podria ser massa extrem tot i que, en el fons, hi ha una veritat objectiva. També deia que vindrà un dia que els espanyols descobriran la veritat de tot el que ha passat a Catalunya durant aquests anys i que no té res a veure o molt poc amb el que tots els poders deien. Serà el dia de la llum. I una vegada s'adonin de la veritat i observin com han estat utilitzats i manipulats perquè la catalanofòbia els procurava vots, hi haurà una crisi moral com la que hi va haver quan es van perdre Cuba i les Filipines. Els pobles poden ser enganyats, fins i tot molt enganyats, però no poden ser permanentment enganyats: hi ha un moment que aflora la veritat i és

quan tot s'enfonsa. Quan això passi, el rei tindrà molt difícil subsistir impol·lut perquè recordaran el seu discurs del 3-O i s'adonaran de la magnitud de la manipulació de tots els estaments de l'Estat i l'error de sembrar odi contra els catalans per mantenir els seus interessos espuris.

Haig d'admetre que el dia de la llum encara és lluny, però els fets d'aquestes darreres setmanes podrien precipitar-ho tot. Anotin el dia 19 de desembre del 2019 com a data de sortida de tot un seguit de notícies que atemptaran directament contra el moll de l'os de l'orgull espanyol continuador del franquisme i que afecta les més altes instàncies de tots els poders de l'Estat. Encara no ens havíem refet de la sentència, l'endemà el TJUE anul·la la decisió del Tribunal General de la Unió que desestimava les mesures provisionals per a Carles Puigde-

mont i Antoni Comín perquè entressin com a parlamentaris al Parlament Europeu (PE) en la sessió constitutiva del 2 de juliol. D'aquestes irregularitats se'n poden desprendre unes quantes querelles per prevaricació i podrem descobrir complicitats, pressions i manipulacions que, entre altres, esquitxaran l'expressió del PE, Antonio Tajani, i el Tribunal General per haver acceptat una llista de diputats sabent que era incompleta.

Per entendre una mica millor tot aquest desgavell i possibles prevaricacions, cal estar atents a això: el 2013 Mariano Rajoy atorga a Antonio Tajani la Gran Cruz del Mérito Civil "por su defensa de España en Europa". L'octubre del 2007 el rei li va entregar personalment el premi Princesa d'Astúries i el maig del 2018 també el rei li va entregar el premi Carlos V. La Comunitat de Madrid, l'octu-

bre del 2018, li va donar el premi Excel·lència, i l'ultra Societat Civil Catalana li va donar el premi Seny.

La coincidència de la sentència del TJUE amb la del nou president del PE, David Sassoli, ha desmuntat totes aquestes complicitats i en una intervenció duríssima Sassoli va demanar a Espanya que complís la sentència i va atorgar les credencials d'europarlamentaris a Puigdemont i Comín. Com és natural, tot això ha provocat un terratrèmol en el *deep state* i es comença a esberlar l'estratègia política i judicial, que fins ara era monolítica. La justícia europea no entén de conxorxes ni de defensors de la pàtria, només entén de dret i de fets.

I per si no n'hi hagués prou per començar a sospitar, els espanyols comencen a veure, com vam dir en un article, que Madrid

és un xuclador econòmic de la resta. Aquesta setmana ha publicat la premsa espanyolista, fins i tot alguns n'han fet portades, que Madrid supera Catalunya en PIB. És clar, això ho atribueixen, com sempre, al procés. Suposo que hi haurà algú d'allà que s'ho mirarà amb profunditat i no es quedarà amb les portades polítiques, i veurà com això ha passat per dos fets. El primer, que a Catalunya tenim una composició del PIB molt diferent: el pes que ens té la indústria és del 22,5% i a Madrid del 9,9%; les exportacions a Catalunya suposen el 25,1% i a Madrid el 14,6%; el turisme català suposa el 23,1% i a Madrid el 8,6%. I Jordi Goula ho explica molt bé a Vilaweb: Madrid ha avançat Catalunya perquè la nostra economia és molt més industrial i oberta i notem l'alentiment de l'economia mundial, i a més hi ha un dúmping fiscal que comença a denunciar altres comunitats autòniques. Els més perjudicats són Castella i Lleó, Astúries i el País Valencià, que del 2000 al 2018 juntes perden 1,6 punts de quota de PIB i els guanya Madrid. Bones festes!

180521-11299820

solucions energètiques

Reformes integrals, calefacció, fontaneria,
electricitat, aire condicionat, gas, energia solar

QUALITAT DE SERVEI

Truca'ns al
93 795 89 87

www.solucionsenergetiques.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El rei fa una crida a la unitat i al respecte a la Constitució

- Felip VI reconeix que Catalunya és una de les preocupacions serioses que té l'Estat espanyol
- Demana que, per resoldre els problemes, tothom es mantingui unit en els valors democràtics

El rei Felip VI pronunciant, ahir al vespre, el seu missatge de Nadal des del Palau de La Zarzuela ■ EFE

T.D.
MADRID

Una vegada més, el rei d'Espanya va aprofitar ahir el seu discurs de Nadal per fer una defensa de la Constitució com a garant de la unitat i de la convivència. "Gràcies a la nos-

tra Constitució –va dir Felip VI–, hem compartit al llarg dels anys uns mateixos valors sobre els quals fonamentar la nostra convivència, els nostres grans projectes comuns, els nostres sentiments i idees."

El rei, que va reconèixer que la situació política a

Catalunya és, entre d'altres, una de "les preocupacions serioses que tenim a Espanya", va subratllar que el desig de concòrdia és un dels grans valors compartits per milions d'espanyols. També hi va afegir que un altre d'aquests valors és "la vo-

luntat d'enteniment i d'integrar les nostres diferències dins del respecte a la nostra Constitució, que reconeix la diversitat territorial que ens defineix i preserva la unitat que ens dona força".

Així mateix, en aquesta llista de valors, el rei d'Es-

panya hi va afegir "la defensa i l'impuls de la solidaritat, la igualtat i la llibertat com a principis vertebradors de la nostra societat, fent de la tolerància i el respecte manifestacions del millor esperit cívic de la nostra vida en comú".

Segons Felip VI, aquests valors –el desig de concòrdia, la voluntat d'enteniment i la solidaritat, la igualtat i la llibertat– són "una senya d'identitat de l'Espanya dels nostres dies, però no podem donar-los per suposats ni tampoc oblidar la seva fragilitat; per això hem de fer tot el possible per reforçar-los i evitar que es facin malbé".

Desafiaments

Sense fer cap altra referència explícita al conflicte entre Catalunya i Espanya ni a les seves repercussions internacionals, entre les quals la recent sentència del tribunal de Justícia de la Unió Europea sobre la immunitat dels eurodiputats electes, el rei va subratllar que els desafiaments actuals no són senzills i es va mostrar convençut que seran superats: "Confiem en Espanya i mantinguem-nos units en els valors democràtics que compartim per resoldre els nostres problemes; sense divisions ni enfrontaments que només erosionen la nostra convivència i empobreixen el nostre futur."

En el context d'aquests desafiaments, Felip VI va indicar que els temps actuals són de molta incertesa i canvis profunds i accelerats en molts àmbits que provoquen preocupació i inquietud, tant a dins com a fora de l'Estat espanyol. En aquest sentit, el rei dels espanyols va esmentar els canvis tecnològics, el rumb de la Unió Europea, els moviments migratoris, l'atur, la desigualtat laboral entre homes i dones i la manera d'afrontar el canvi climàtic i la sostenibilitat. ■

Rebaixen la vigilància dels Mossos als jutjats

Xavier Miró
BARCELONA

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha decidit limitar la vigilància dels Mossos d'Esquadra als jutjats catalans que es feia de manera "permanent" a les quaranta-nou seus dels partits judicials del país des

del febrer. Un cop rebuda l'anàlisi de situació elaborada pels Mossos, el president del TSJC, Jesús Maria Barrientos, ha ordenat al cos "rebaixar la intensitat del dispositiu de seguretat" a les seus en què es considera que no hi ha hagut incidents. Els Mossos mantindran la "protecció policial presencial i per-

manent" a les seus del TSJC i de la Ciutat de la Justícia, com també als jutjats que "han rebut més atacs", segons informa el tribunal, com serien els casos de Balaguer, Berga, Cerdanyola del Vallés, Cervera, Figueres, Girona, Granollers, Manresa, Mataró, Martorell, Mollet del Vallés, Olot, Rubí, Sa-

badell, Sant Feliu de Guíxols, Santa Coloma de Farners, Solsona, Tarragona, Tortosa, Valls, Vilanova i la Geltrú i Vic, a més de les audiències de Tarragona, Lleida i Girona. En aquests darrers jutjats i audiències, però, la vigilància no es faria de manera permanent de les vuit del matí a les tres de la tarda durant la jornada laboral dels jutjats. I en la resta de seus judicials la protecció passarà a ser "dinàmica durant tot el dia" i "estàtica a intervals", però ja no hi haurà presència policial permanent. ■

A la Ciutat de la Justícia la vigilància dels Mossos continuarà sent permanent, com al TSJC ■ JUANMA RAMOS